Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

den 8 mars 2012*

”Talan om ogiltigförklaring — Statligt stöd — Stödordningar vilka tillåter avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag — Beslut i vilket stödordningarna förklaras vara oförenliga med den gemensamma marknaden men enligt vilket stödet inte ska återbetalas — Rättsakt som medför genomförandeåtgärder — Villkoret personligen berörd ej uppfyllt — Avvisning”

I mål T-221/10,

Iberdrola, SA, Bilbao (Spanien), företrätt av advokaterna J. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller och J. Domínguez Pérez,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av R. Lyal och C. Urraca Caviedes, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av artikel 1.1 i kommissionens beslut 2011/5/EG av den 28 oktober 2009 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av betydande aktieinnehav i utländska företag C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört (EUT L 7, 2011, s. 48),

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden L. Truchot (referent), samt domarna M.E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Fragoso och H. Kanninen,

justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren B. Pastor,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 24 oktober 2011,

följande

* * Rättegångsspråk: spanska.

Dom

Bakgrund till målet

1 Ledamöterna i Europaparlamentet ställde år 2005 och 2006 flera skriftliga frågor (E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 och P-5509/06) till Europeiska gemenskapernas kommission avseende kvalificeringen av det statliga stöd som föreskrivs i artikel 12.5 i den spanska lagen om företagsskatt, vilken infördes genom lag 24/2001 av den 27 december 2001 om skatte-, förvaltnings- och sociala åtgärder (Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social) (BOE nr 313 av den 31 december 2001, s. 50493), och återgavs i kungligt lagstiftningsdekret 4/2004 av den 5 mars 2004 om konsolidering av den omarbetade lydelsen av lagen om företagsskatt (Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades) (BOE nr 61 av den 11 mars 2004, s. 10951) (nedan kallad den omtvistade stödordningen). Kommissionen svarade i huvudsak att den omtvistade stödordningen enligt de uppgifter den förfogade över inte verkade omfattas av tillämpningsområdet för bestämmelserna om statligt stöd.

2 Kommissionen anmodade genom skrivelser av den 15 januari och den 26 mars 2007 spanska myndigheter att tillhandahålla relevanta uppgifter för att kommissionen skulle kunna utvärdera omfattningen och följderna av den omtvistade stödordningen. Genom skrivelser av den 16 februari och den 4 juni 2007 försåg Konungariket Spanien kommissionen med de efterfrågade uppgifterna.

3 Kommissionen mottog genom fax den 28 augusti 2007 ett klagomål från en privat aktör som hävdade att den omtvistade stödordningen utgjorde statligt stöd som var oförenligt med den gemensamma marknaden.

4 Genom beslut av den 10 oktober 2007 (sammanfattning i EUT C 311, s. 21) inledde kommissionen ett formellt granskningsförfarande avseende den omtvistade stödordningen.

5 Kommissionen mottog genom skrivelse av den 5 december 2007 Konungariket Spaniens yttrande avseende inledandet av det formella förfarandet. Mellan den 18 januari och den 16 juni 2008, mottog kommissionen även yttranden från de 32 berörda parterna, däribland sökanden, Iberdrola, SA. Konungariket Spanien bemötte genom skrivelser av den 30 juni 2008 och den 22 april 2009 de yttranden som berörda tredje parter avgett.

6 Den 18 februari 2008, den 12 maj och den 8 juni 2009 anordnades tekniska möten med spanska myndigheter. Andra tekniska möten anordnades även med de 32 berörda parterna.

7 Genom skrivelse av den 14 juli 2008 och e-post av den 16 juni 2009 försåg Konungariket Spanien kommissionen med kompletterande uppgifter.

8 Kommissionen avslutade förfarandet vad avsåg förvärv av aktieinnehav som genomförts inom Europeiska unionen genom beslut 2011/5/EG av den 28 oktober 2009 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av betydande aktieinnehav i utländska företag C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört (EUT L 7, 2011, s. 48) (nedan kallat det angripna beslutet).

9 Genom det angripna beslutet förklarades den omtvistade stödordningen, som bestod av en skatteförmån enligt vilken spanska företag tilläts avskriva mervärdet vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag, vara oförenlig med den gemensamma marknaden när denna ordning tillämpas på förvärv av aktieinnehav från företag med säte inom unionen.

10 Enligt artikel 1.2 och 1.3 i det angripna beslutet får den omtvistade stödordningen med hänsyn till principen om berättigade förväntningar emellertid fortsätta att tillämpas på förvärv av aktieinnehav vilka genomförts innan beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet offentliggjordes i

Europeiska unionens officiella tidning den 21 december 2007, samt på förvärv av aktieinnehav vilkas genomförande skulle godkännas av en tillsynsmyndighet till vilken transaktionen anmälts före denna tidpunkt och som oåterkalleligen inletts före den 21 december 2007.

Förfarandet och parternas yrkanden

11 Sökandebolaget väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 18 maj 2010.

12 Genom särskild handling som inkom till tribunalens kansli den 30 september 2010, framförde kommissionen en invändning om rättegångshinder enligt artikel 114.1 i tribunalens rättegångsregler.

13 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 16 november 2010 yttrade sig sökandebolaget över kommissionens invändning om rättegångshinder.

14 Med tillämpning av artikel 14 i rättegångsreglerna och på förslag av åttonde avdelningen beslutade tribunalen den 8 juni 2011 att hänskjuta målet till en avdelning i utökad sammansättning.

15 På grundval av referentens rapport beslutade tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) att inleda den muntliga förhandlingen för att pröva kommissionens invändning om rättegångshinder och att ställa vissa frågor till parterna i målet, vilka de besvarade inom utsatta tidsfrister.

16 Parterna utvecklade sin talan och sina svar på tribunalens frågor vid förhandlingen den 24 oktober 2011.

17 Sökandebolaget har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara artikel 1.1 i det angripna beslutet,

— avslå kommissionens invändning om rättegångshinder,

— besluta att förfarandet ska fortgå och tilldela kommissionen en icke-förlängbar frist, med hänsyn till den otillbörliga försening som orsakats förfarandet, för att inge sitt svaromål, samt

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

18 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

— avvisa talan, och

— förplikta sökandebolaget att ersätta rättegångskostnaderna.

19 Sökandebolagets yttrande avseende invändningen om rättegångshinder innehåller även en begäran om att det förordnas om åtgärder för processledning genom att tribunalen anmodar kommissionen att dels tillhandahålla de förfrågningar som kommissionen under granskningsförfarandet tillställde Konungariket Spanien avseende uppgifter om skattskyldiga som använt sig av den omtvistade stödordningen, samt de svar kommissionen mottog från denna medlemsstat, dels ange huruvida det var möjligt för kommissionen att känna till det exakta antalet stödmottagare och deras identitet, inom ramen för den omtvistade ordningen fram till oktober 2009.

Rättslig bedömning

20 Kommissionen har gjort gällande att förevarande talan inte kan tas upp till sakprövning med anledning av att sökandebolaget varken har visat att det hade ett berättigat intresse av att få saken prövad eller att det var personligen berört av det angripna beslutet.

21 Det andra rättegångshinder som kommissionen har åberopat ska först prövas.

22 Enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF får ”[a]lla fysiska eller juridiska personer ... på de villkor som anges i första och andra styckena väcka talan mot en akt som är riktad till dem eller som direkt och personligen berör dem samt mot en regleringsakt som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder”.

23 Eftersom det angripna beslutet antogs i samband med att det formella granskningsförfarandet avslutades och inte riktades till sökandebolaget ska frågan huruvida detta är personligen berört bedömas enligt de kriterier som framkom i domstolens dom av den 15 juli 1963, Plaumann mot kommissionen (25/62, REG 1963, s. 197, 223; svensk specialutgåva, s. 181). Det ankommer således på sökandebolaget att visa att det angripna beslutet påverkar det på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för det eller på grund av faktiska omständigheter som särskiljer det från alla andra rättssubjekt och beslutet därigenom medför att det individualiseras på motsvarande sätt som den som beslutet är riktat till (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 29 april 2004 i mål C-298/00 P, Italien mot kommissionen, REG 2004, s. I-4087, punkt 36 och där angiven rättspraxis).

24 Sökandebolaget har i huvudsak åberopat den omständigheten att det är mottagare av det omtvistade stödet, för att visa att det berörs personligen av det angripna beslutet i vilket stödordningen förklaras vara rättstridig och oförenlig med den gemensamma marknaden.

25 Enligt fast rättspraxis kan ett företag i princip inte väcka talan om ogiltigförklaring av ett beslut av kommissionen att förbjuda en stödordning till förmån för en viss sektor om det enbart berörs av detta beslut på grund av att det är verksamt inom sektorn i fråga och eventuellt kan erhålla stöd enligt nämnda stödordning. Med avseende på en sökande framstår nämligen ett sådant beslut som en åtgärd med allmän giltighet som är tillämplig på objektivt bestämda situationer och medför rättsverkningar för en allmänt och abstrakt angiven personkrets (se domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Italien, punkt 37 samt där angiven rättspraxis, och förstainstansrättens dom av den 11 juni 2009 i mål T-309/02, Acegas mot kommissionen, REG 2009, s. II-1809, punkt 47 samt där angiven rättspraxis).

26 När sökandebolaget inte enbart berörs av det ifrågavarande beslutet i egenskap av företag inom den berörda sektorn som eventuellt kan komma i fråga för stödordningen, utan även i egenskap av förmånstagare som verkligen, i enlighet med denna stödordning, har beviljats ett individuellt stöd, vilket kommissionen har beslutat ska återbetalas, ska bolaget emellertid anses personligen berört av beslutet, och dess talan mot detsamma kan därmed tas upp till sakprövning (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 19 oktober 2000 i de förenade målen C-15/98 och C-105/99, Italien och Sardegna Lines mot kommissionen, REG 2000, s. I-8855, punkterna 34 och 35, samt förstainstansrättens dom av den 10 september 2009 i mål T-75/03, Banco Comercial dos Açores mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 44).

27 Det ska följaktligen undersökas huruvida sökandebolaget är en stödmottagare som verkligen har beviljats ett individuellt stöd i enlighet med den stödordning som det angripna beslutet avser, vilket kommissionen har beslutat ska återbetalas (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 9 juni 2011 i de förenade målen C-71/09 P, C-73/09 P och C-76/09 P, Comitato ”Venezia vuole vivere” m.fl. mot kommissionen, REU 2011, s. I-4727, punkt 53 samt där angiven rättspraxis).

28 Sökandebolaget har i detta avseende i första hand gjort gällande att det åren 2008 och 2009 förvärvade aktier i den grekiska koncernen Metal Industry of Arcadia C. Rokas, SA och att det angripna beslutet innebär återkrav gentemot mottagarna av stöd avseende transaktioner som genomförts efter den 21 december 2007. I andra hand har sökandebolaget anfört att det berörs personligen på grund av de transaktioner som det utförde före den 21 december 2007.

29 Vad beträffar transaktionerna efter den 21 december 2007 kan det konstateras att sökandebolaget inte har angett några omständigheter som kan styrka att den omtvistade stödordningen har tillämpats på dess aktieförvärv inom den grekiska koncernen. Sökandebolaget har således i sina skrivelser endast åberopat en avsikt att tillämpa denna stödordning och har under den muntliga förhandlingen angett att bolaget inte har ansökt om att dra fördel av en sådan tillämpning i någon av sina skattedeklarationer.

30 Sökandebolaget befinner sig således i detta hänseende inte i en situation som skiljer sig från situationen för andra företag som genomfört transaktioner på vilka den omtvistade stödordningen eventuellt kan tillämpas. Bolaget utgör följaktligen en potentiell, och inte en faktisk, mottagare av det ifrågavarande stödet (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Acegas mot kommissionen, punkterna 51–54). Det kan därmed inte anses vara personligen berört av det angripna beslutet såvitt avser transaktionerna efter den 21 december 2007.

31 Vad beträffar transaktionerna före den 21 december 2007 har sökandebolaget styrkt att det verkligen har mottagit det ifrågavarande stödet. Sökandebolaget har nämligen till sitt yttrande avseende invändningen om rättegångshinder fogat en handling som intygar att den omtvistade stödordningen har tillämpats på aktieförvärv som genomfördes den 23 april 2007 från ett bolag med säte i Förenade kungariket samt den 1 december 2004 och den 1 december 2005 från ett bolag med säte i Grekland. Enligt artiklarna 1.2 och 4.1 i det angripna beslutet omfattas emellertid inte sökandebolaget av den återbetalningsskyldighet som föreskrivs i detta.

32 Sökandebolaget har anfört att erkännandet av att en part är personligen berörd av ett beslut i vilket ett stöd förklaras vara oförenligt inte kan begränsas till sådana fall då beslutet innebär krav på återbetalning av det ifrågavarande stödet. I förevarande fall ska sökandebolaget anses personligen berörd på grund av att det tillhör en sluten krets av stödmottagare vars antal och identitet avgjordes och kan fastställas vid tidpunkten för antagandet av det angripna beslutet. Sökandebolaget har i detta avseende begärt att tribunalen ska vidta de åtgärder för processledning som anges ovan i punkt 19. Sökandebolagets aktiva deltagande i det formella granskningsförfarandet, vilket bland annat framgår av det möte som ägde rum mellan bolagets företrädare och kommissionen den 16 april 2008, såsom anges i skäl 11 i det angripna beslutet, såväl som den omständigheten att dess aktieförvärv i bolaget Scottish Power omnämns i skäl 2 i det angripna beslutet, visar att dess individuella situation har beaktats och att det därmed ska anses personligen berört.

33 Det framgår av fast rättspraxis att den omständigheten att det är möjligt att mer eller mindre exakt fastställa antalet rättssubjekt som en rättsakt är tillämplig på, eller till och med deras identitet, inte innebär att dessa rättssubjekt ska anses personligen berörda av rättsakten, om det, såsom i förevarande fall, står klart att den är tillämplig på grundval av en objektiv, rättslig eller faktisk, situation som fastställts i rättsakten i fråga (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 november 2001 i mål C-451/98, Antillean Rice Mills mot rådet, REG 2001, s. I-8949, punkt 52, och förstainstansrättens dom av den 11 juni 2009 i mål T-292/02, Confservizi mot kommissionen, REG 2009, s. II-1659, punkt 53). Det finns således ingen anledning att vidta de av sökandebolaget efterfrågade åtgärderna för processledning, för att avgöra huruvida kommissionen hade möjlighet att identifiera mottagarna av det ifrågavarande stödet.

34 I domstolens praxis erkänns visserligen att en sökande kan vara personligen berörd på grund av sitt aktiva deltagande i det förfarande som föranlett antagandet av den angripna rättsakten. Det handlar därvid emellertid om särskilda situationer där sökanden hade en tydligt avgränsad ställning som förhandlingspart, vilken hade ett nära samband med själva föremålet för beslutet, varigenom sökanden försattes i en faktisk situation som särskiljde den från alla andra personer (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 9 juli 2009 i mål C-319/07 P, 3F mot kommissionen, REG 2009, s. I-5963, punkterna 85–95, samt där angiven rättspraxis).

35 I förevarande fall har sökandebolaget emellertid endast yttrat sig, i likhet med de 31 andra berörda parterna, och dess företrädare har tillsammans med andra berörda parter deltagit i ett möte med kommissionen den 16 april 2008. Dessa omständigheter är inte sådana att de kan anses visa att bolaget hade ställning som förhandlingspart, på grundval av vilken det skulle kunna anses vara personligen berört.

36 Sökandebolaget har visserligen anfört att dess deltagande i det formella granskningsförfarandet samt den omständigheten att dess aktieförvärv i Scottish Power omnämns i det angripna beslutet visar att dess särskilda situation har varit föremål för fördjupade diskussioner, vilket skulle innebära att bolaget

är personligen berört i enlighet med förstainstansrättens dom av den 22 november 2001 i mål T-9/98, Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie mot kommissionen (REG 2001, s. II-3367). Bolaget har emellertid inte tillhandahållit några uppgifter som visar att dess situation är jämförbar med den situation som sökanden i nämnda mål befann sig i.

37 I domen i det ovannämnda målet Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie mot kommissionen (punkterna 80–82) hade nämligen antagandet av den ifrågavarande bestämmelsen i den tyska skattelagen som genom kommissionens beslut förklarats vara oförenlig med den gemensamma marknaden bland annat motiverats av särskilda förhållanden i sökandens situation. Denna särskilda situation hade inte enbart blivit föremål för skriftliga yttranden från den tyska regeringen och sökandens moderbolag, utan även för fördjupade diskussioner mellan nämnda regering och kommissionen. Den tyska regeringen hade dessutom föreslagit kommissionen att den ifrågavarande bestämmelsen endast skulle tillämpas på sökanden och att alla eventuella övriga tillämpningar av bestämmelsen skulle anmälas särskilt. I sitt beslut prövade kommissionen uttryckligen detta förslag och angav skälen för att det inte kunde godtas.

38 I förevarande fall har sökandebolaget emellertid inte angett några omständigheter som visar att det föreligger en särskild situation som blivit föremål för fördjupade diskussioner mellan den spanska regeringen och kommissionen. Det föreligger heller inte några tvivel om att antagandet av den omtvistade stödordningen inte har motiverats med beaktande av sökandebolagets särskilda situation. Den omständigheten att sökandebolagets förvärv av Scottish Power omnämns i skäl 2 i det angripna beslutet innebär inte heller att dess särskilda situation har beaktats eftersom detta omnämnande endast gjordes i illustrativt syfte.

39 Sökandebolaget har vidare anfört att den omständigheten att de transaktioner som genomfördes efter den 21 december 2007 utesluts från återbetalningsskyldighetens tillämpningsområde med hänsyn till principen om berättigade förväntningar, dels inte är definitiv på grund av den talan Deutsche Telekom har väckt i mål T-207/10 mot denna del av det angripna beslutet, dels inte är bindande för nationella domstolar vid vilka dess konkurrenter har väckt talan.

40 Såsom kommissionen med fog har gjort gällande har sökandebolaget genom detta resonemang förväxlat villkoret personligen berörd med villkoret avseende berättigat intresse av att få saken prövad. Även om det kan konstateras att det föreligger ett berättigat intresse av att få saken prövad på grund av händelser vid en nationell domstol som inträffat efter det att talan väckts vid unionsdomstolen (förstainstansrättens dom av den 22 oktober 2008 i de förenade målen T-309/04, T-317/04, T-329/04 och T-336/04, TV 2/Danmark m.fl. mot kommissionen, REG 2008, s. II-2935, punkterna 78–82), ska villkoret avseende huruvida en fysisk eller juridisk person är personligen berörd bedömas vid tidpunkten då talan väcks och bero endast på det angripna beslutet. En person som berörs personligen av ett beslut i vilket ett stöd förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden och som medför återkrav av detta förblir personligen berörd även om det därefter visar sig att någon återbetalningsskyldighet inte åläggs denna (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 27 nämnda målet Comitato ”Venezia vuole vivere” m.fl. mot kommissionen, punkt 56, och generaladvokaten Trstenjaks förslag till avgörande i detta mål, punkterna 81 och 82).

41 För att anses personligen berörd av den angripna rättsakten måste sökandebolaget vidare visa att det tillhör en sluten krets, det vill säga en grupp som inte kan utökas efter det att den angripna rättsakten har antagits (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 26 juni 1990 i mål C-152/88, Sofrimport mot kommissionen, REG 1990, s. I-2477, punkt 11, samt av den 22 juni 2006 i de förenade målen C-182/03 och C-217/03, Belgien och Forum 187 mot kommissionen, REG 2006, s. I-5479, punkt 63).

42 Även om artikel 1.2 i det angripna beslutet eventuellt skulle ogiltigförklaras av tribunalen och det omstridda stödet återkrävas av sökandebolaget genom talan vid en nationell domstol – vilket utgör rent hypotetiska situationer, eftersom sökandebolaget som svar på tribunalens skriftliga frågor samt vid den muntliga förhandlingen har medgett att ingen talan har väckts vid nationell domstol – innebär, i förevarande fall, dessa omständigheter följaktligen ändå inte att bolaget kan anses personligen berört.

43 Sökandebolaget har till stöd för sitt argument att det skulle berövas rätten till effektivt domstolsskydd om det nekades möjligheten att väcka talan mot den del av det angripna beslutet som är till dess nackdel, medan talan mot den del som är till dess fördel kan tas upp till sakprövning, åberopat den omständigheten att talan väckts i mål T-207/10. Det ska härvid även erinras om att unionen är en rättslig union vars institutioner är underkastade kontroll av om deras rättsakter står i överensstämmelse med fördraget och de allmänna rättsprinciperna, till vilka även de grundläggande rättigheterna hör. Enskilda ska således ha tillgång till ett effektivt domstolsskydd för sina på unionsrätten grundade rättigheter. I förevarande fall har sökandebolaget emellertid inte nekats alla former av effektivt domstolsskydd. Även om förevarande talan avvisas föreligger nämligen inget hinder för att sökandebolaget föreslår att en nationell domstol, inom ramen för mål som enligt sökandebolaget anhängiggjorts vid en sådan domstol, där den omständigheten att sökandebolaget inte är återbetalningsskyldigt enligt det angripna beslutet ifrågasätts, hänskjuter en begäran om förhandsavgörande enligt 267 FEUF avseende giltigheten av det angripna beslutet, för såvitt det innebär att den omtvistade stödordningen förklaras vara oförenlig med den gemensamma marknaden (se, för ett liknande resonemang, tribunalens dom av den 24 mars 2011 i de förenade målen T-443/08 och T-455/08, Freistaat Sachsen m.fl. mot kommissionen, REU 2011, s. II-1311, punkt 55 samt där angiven rättspraxis).

44 Mot denna bakgrund kan sökandebolaget inte anses personligen berört av det angripna beslutet.

45 Sökandebolaget har i andra hand gjort gällande att det inte är skyldigt att visa att det berörs personligen av det angripna beslutet, enligt det sista meningsledet i fjärde stycket i artikel 263 FEUF. Det angripna beslutet utgör nämligen, enligt sökandebolaget, en regleringsakt som berör sökandebolaget direkt och inte medför genomförandeåtgärder.

46 Det angripna beslutet kan emellertid inte anses vara en rättsakt som inte medför genomförandeåtgärder. I artikel 6.2 i det angripna beslutet anges nämligen att det föreligger ”nationella åtgärder som vidtagits för att genomföra [beslutet] till dess att det stöd som avses i [den omtvistade stödordningen] är återbetalt”. Själva förekomsten av dessa åtgärder avseende återkrav, vilka utgör genomförandeåtgärder, motiverar att det angripna beslutet ska anses vara en rättsakt som medför genomförandeåtgärder. Dessa åtgärder kan nämligen bestridas vid nationell domstol av de personer som åtgärderna avser.

47 Dessa åtgärder kan för övrigt, i förekommande fall, bestridas av sökandebolaget om återbetalningsskyldigheten, såsom bolaget har påstått (se ovan i punkt 39), verkställs gentemot detta. Såsom kommissionen har gjort gällande under den muntliga förhandlingen avser det angripna beslutets genomförandeåtgärder heller inte enbart återkrav, utan det inbegriper även samtliga åtgärder vars syfte är att verkställa det beslut i vilket stödordningen förklaras vara oförenlig, bland annat åtgärder som består av att avslå ansökningar om att beviljas den ifrågavarande skatteförmånen, vilka sökandebolaget även kan bestrida vid nationell domstol. Bolagets argument att det angripna beslutet varken medför eller erfordrar genomförandeåtgärder för att ha verkan kan således inte godtas, eftersom beslutet automatiskt förhindrar att mottagarna och Konungariket Spanien fortsätter att tillämpa den omtvistade stödordningen.

48 Härav följer att det angripna beslutet medför genomförandeåtgärder. Sökandebolagets andrahandsargument, vilket åberopats med stöd av det sista meningsledet i fjärde stycket i artikel 263 FEUF, kan således inte godtas och det saknas härvid anledning att uttala sig avseende huruvida det angripna beslutet utgör en regleringsakt.

49 Mot bakgrund av det ovan anförda ska talan avvisas. Det saknas således anledning att pröva frågan om det första rättegångshinder som åberopats av kommissionen avseende att sökandebolaget saknar berättigat intresse av att få saken prövad.

Rättegångskostnader

50 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökandebolaget ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader. Eftersom sökandebolaget har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Talan avvisas.

2) Iberdrola, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

Truchot Martins Ribeiro Wahl

Soldevila Fragoso Kanninen

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 8 mars 2012.

Underskrifter